

Momentul hotărârii finale

Textul de memorat: (Apocalipsa 14:14,15)

14. Apoi m-am uitat și iată un nor alb; și pe nor ședea Cineva care semăna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur, iar în mână, o seceră ascutită.

15. Și un alt înger a ieșit din Templu și striga cu glas tare Celui ce ședea pe nor: „Pune secera Ta și seceră, pentru că a venit ceasul să seceri, și secerișul pământului este copt.”»

Sabat după-amiază

Dumnezeu le-a vorbit întotdeauna copiilor Săi, oferindu-le toate adevărurile relevante pe care aveau nevoie să le audă la vremea respectivă. De la avertizările cu privire la potop (Geneza 6:7), prima venire a lui Isus (Daniel 9:24-27) ori judecata preadventă (Daniel 7:9,10; Daniel 8:14) până la cele legate de evenimentele dinainte de revenirea lui Hristos (Apocalipsa 12-14), Dumnezeu ne-a vorbit. În aceste ultime zile ale istoriei omenirii, El a trimis lumii și poporului Său o solie specială, care să vină în întâmpinarea nevoilor lor la momentul acela. El descrie acest mesaj ca fiind purtat de trei îngeri care zboară prin mijlocul cerului cu solia lor urgentă pentru întreaga lume în zilele din urmă.

Cele trei solii îngerești sunt ultimul mesaj de îndurare al lui Isus, o chemare care ne cere să ne încredem în neprihănirea lui Isus pentru a fi îndreptățiți, sfințiți și, la finalul timpului, îmbrăcați în slavă.

Însă, la fel ca întotdeauna, trebuie să Îl alegem pe Hristos, să ne predăm Lui și să Îl ascultăm, iar alegerile pe care le facem acum vor avea, într-adevăr, un impact asupra alegerilor pe care le facem în criza finală care ne stă în față. De aceea, acum este timpul să ne pregătim.

Duminică, 2 aprilie

Alegeri veșnice

Apocalipsa 14 este mesajul final de îndurare al lui Isus pentru o lume căzută și răzvrătită – care a fost cufundată în păcat și în răutate vreme de aproximativ șase mii de ani. Va veni o zi când fiecare ființă omenească de pe pământ va lua decizia finală, irevocabilă, de a fi fie de partea lui Isus, fie împotriva Lui. Mesajul cărții Apocalipsa despre neprihănirea lui Isus care ne izbăvește de plata păcatului și de stăpânirea lui asupra vieții noastre va răsună din nou și din nou pe întregul pământ.

1. Citește Matei 24:14 și compară cu Apocalipsa 14:6. Ce promisiune a făcut Isus cu privire la răspândirea mondială a Evangheliei chiar înainte de revenirea Sa?

Matei 24:14

14. Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.

Apocalipsa 14:6

6. Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

Făgăduința lui Isus că „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea”, dată în Matei 24:14, își găsește împlinirea finală în mesajul lui Hristos pentru zilele din urmă, din Apocalipsa 16:6, care spune că Evanghelia este proclamată „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”.

În Apocalipsa 22, Isus spune de trei ori că El vine în curând (vers. 7,12,20). În contextul revenirii Lui în curând, Domnul nostru adaugă: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” (Apocalipsa 22:11). Apocalipsa se îndreaptă spre un punct culminant glorios, în care fiecare persoană trebuie să aleagă dacă este sau nu de partea lui Hristos. Bineînțeles, în fiecare zi, prin alegerile noastre, chiar și în așa-numitele „lucruri mici”, decidem dacă suntem de partea lui Isus sau nu. Este puțin probabil ca persoanele care fac în mod constant alegeri greșite în viața lor prezentă să aleagă brusc, în timpul crizei finale, să fie de partea lui Isus, mai ales atunci când toată forța lumii căzute va fi îndreptată împotriva lor. Astăzi și în fiecare zi trebuie să alegem să Îi fim credincioși lui Hristos și poruncilor Sale. „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui” (1 Ioan 5:3). Cum a spus Ellen G. White: „La venirea Sa, Isus nu va schimba caracterul. Lucrarea de transformare trebuie să fie făcută acum. Trăirea noastră de zi cu zi ne hotărăște soarta” (*Evenimentele ultimelor zile*, p. 295).

Cum ne modelează Dumnezeu caracterul? Ce putem face pentru a-l permite pe deplin Duhului Sfânt să ne transforme mai mult după chipul lui Isus?

Fiul omului Se întoarce

Apocalipsa 14 conține textele-cheie cu privire la mesajul Domnului din zilele din urmă pentru poporul Lui și pentru lume. În centrul acestora se află revenirea lui Isus, împlinirea promisiunii Lui că „veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului” (Marcu 14:62).

2. Citește Apocalipsa 14:14. Ce titlu este folosit pentru a-L descrie pe Isus la revenirea Lui pe pământ? De ce crezi că Ioan folosește acest titlu?

Apocalipsa 14:14

14. Apoi m-am uitat și iată un nor alb; și pe nor ședea Cineva care semăna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur, iar în mână, o seceră ascuțită.

Isus a folosit de 82 de ori în evanghelii termenul „Fiul omului” pentru a face referire la Sine. Era unul dintre titlurile Lui preferate. L-a folosit ca o expresie a dorinței Sale de a Se identifica în mod deplin cu noi. El este un Mântuitor care ne înțelege, care a experimentat aceleași ispite ca noi și care a trecut prin aceleași încercări. Este „Fiul omului” care se întoarce să ne ducă acasă. Isus care vine să ne ia este același Isus care a trăit printre noi. Poate să ne răscumpere pentru că a devenit unul dintre noi; și totuși, ca unul dintre noi, a luptat cu furia deplină a ispitelor lui Satana și, da, a ieșit biruitor.

3. Ce va face Isus, Fiul omului, conform următoarelor profeții din Evanghelia lui Matei? Matei 16:27; Matei 24:27,30; Matei 25:31,32.

Matei 16:27

27. Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Matei 24:27,30

27. Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

30. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.

Matei 25:31-32

31. Când va veni Fiul omului în slava Sa cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.

32. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;

În aceste pasaje, observăm câteva elemente:

(1) Isus, Fiul omului, vine în slavă cu îngerii Săi. (2) Va separa oile de capre (practic o judecată). (3) Soarta popoarelor și a omenirii va fi hotărâtă pentru veșnicie.

Gândește-te la expresia „Fiul omului” și la natura umană a lui Hristos. Deși este Dumnezeu, Hristos a devenit unul dintre noi, la fel ca noi, dar, spre deosebire de noi, El nu a păcătuit niciodată. Ce speranță uimitoare îți oferă cunoașterea (1) dragostei lui Dumnezeu pentru noi și (2) a faptului că El știe luptele tale și îți poate oferi biruința?

Marți, 4 aprilie

Judecata cerească

4. Citește Apocalipsa 14:14 și Faptele 1:9-11. Ce asemănări descoperi?

Apocalipsa 14:14

14. Apoi m-am uitat și iată un nor alb; și pe nor ședea Cineva care semăna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur, iar în mână, o seceră ascuțită.

Faptele Apostolilor 1:9-11

9. După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.

10. Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb

11. și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Ioan declară: „M-am uitat, și iată un nor alb; și pe nor ședea cineva care semăna cu un fiu al omului” (Apocalipsa 14:14). Când s-a ridicat Isus la ceruri, Luca notează în Faptele apostolilor 1:9 că, în timp ce ucenicii stăteau cu ochii pironiți la cer, „pe când se uitau ei la El, [Isus] S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor”. Isus S-a ridicat într-un nor de îngeri și Se va întoarce într-un nor de îngeri. Îngerii le-au spus apoi ucenicilor uimiți, în Faptele 1:11: „Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Există în acest pasaj un adevăr divin care poate nu este atât de evident: „Acest Isus”, „Fiul omului”, Cel care a umblat pe străzile prăfuite ale Nazaretului, care a predicat pe străzile aglomerate ale Ierusalimului, care a vindecat bolnavii din satele Israelului și a predicat pe dealurile înverzite ale Galileei, revine.

Fiul omului este menționat și în lumina judecății, în Daniel 7.

5. Citește Daniel 7:9,10,13,14. De ce L-a numit Daniel pe Isus „Fiul omului” într-o situație atât de serioasă precum judecata? Cum te încurajează faptul că Fiul omului este atât de important în judecată?

Daniel 7:9-10,13-14

9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.
10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.
13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.
14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

În Daniel 7:9,10, Daniel vede așezarea în tribunalul ceresc, cu de zece mii de ori zece mii de îngeri, ființe cerești, adunate în jurul tronului. Judecata începe și cărțile – înregistrările cerești ale vieților noastre – sunt deschise înaintea universului. În Daniel 7:13,14, Fiul omului înaintează spre Cel Îmbătrânit de zile, Tatăl, și primește stăpânirea veșnică. Judecata descoperă înaintea întregului univers că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au făcut tot posibilul pentru salvarea întregii omeniri. Această judecată îi reabilitează nu numai pe sfinți, ci și caracterul lui Dumnezeu împotriva acuzațiilor false ale lui Satana (vezi Iov 1-2, Psalmii 51:1-4).

Gândește-te la faptul că toată viața ta va fi cercetată înaintea lui Dumnezeu. Care va fi singura ta speranță când se va întâmpla lucrul acesta? (Romani 8:1)

Romani 8:1 *Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.*

Cununa biruitorului

Ioan Îl descrie pe Isus ca „un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur, iar în mână, o seceră ascutită” (Apocalipsa 14:14). Cuvântul pentru „cunună” este *stephanos*. Este o cunună a învingătorului. Când un sportiv câștiga o competiție importantă, primea o *stephanos*, o cunună a onoarei, gloriei și victoriei.

Isus a purtat cândva o cunună de spini, simbolizând rușinea și batjocura. A fost cândva disprețuit și părăsit de oameni. A fost batjocorit, ridiculizat, scuipat, bătut și biciuit. Dar acum, El poartă o cunună de slavă și Se întoarce, de această dată ca Rege al regilor și Domn al domnilor.

6. Citește Apocalipsa 14:15 și Marcu 4:26-29. Ce asemănări găsești între aceste două texte? Despre ce vorbesc amândouă?

Apocalipsa 14:15

15. Și un alt înger a ieșit din Templu și striga cu glas tare Celui ce ședea pe nor: „Pune secera Ta și seceră, pentru că a venit ceasul să seceri, și secerișul pământului este copt.”

Marcu 4:26-29

26. El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ;

27. fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum.

28. Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic;

29. și când este copt rodul, pune îndată secera în el, pentru că a venit secerișul.”

Îngerul vine din prezența lui Dumnezeu în slava templului și spune: „A sosit timpul. Secerișul este copt.”

În Noul Testament, Isus folosește în mod repetat ilustrații din agricultură. De mai multe ori El folosește simbolul secerișului copt pentru a ilustra creșterea seminței Evangheliei în viețile celor din poporul Său.

„Încolțirea seminței reprezintă începutul vieții spirituale, iar dezvoltarea, creșterea plantei, este o frumoasă ilustrare a creșterii creștine. Ca și în natură, tot la fel se prezintă lucrurile și în viața spirituală; nu poate fi viață fără creștere. Planta trebuie să crească, sau să moară. După cum creșterea ei se face în tăcere și în mod imperceptibil, dar continuu, tot așa și cu dezvoltarea vieții creștinului. În fiecare etapă a dezvoltării noastre, viața noastră spirituală poate fi desăvârșită; și totuși, dacă trebuie împlinit

planul pe care Dumnezeu îl are cu noi, atunci trebuie să aibă loc o continuă creștere. Sfințirea este lucrarea unei vieți întregi. Pe măsură ce ocaziile oferite nouă se înmulțesc, se va dezvolta și experiența noastră, iar cunoștința noastră va crește” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 65, 66).

Coacerea grânelor îi reprezintă pe toți cei transformați prin har, motivați de iubire, și care își trăiesc viața spre slava numelui lui Hristos. Inimile lor sunt una cu inima lui Hristos și nu vor decât ceea ce vrea și El.

Cum înțelegi declarația lui Ellen White conform căreia „în fiecare etapă a dezvoltării noastre, viața noastră spirituală poate fi desăvârșită”?

Joi, 6 aprilie

Fiecare sămânță produce o recoltă

În Apocalipsa 14 sunt două recolte. Recolta grânelor aurii îi reprezintă pe cei neprihăniți, iar recolta strugurilor însângerați îi reprezintă pe cei nedrepti sau pierduți. Ambele recolte sunt coapte. Fiecare sămânță a ajuns la maturitate.

7. Citește Apocalipsa 14:17-20. Ce înseamnă expresia „teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu”? Vezi și Apocalipsa 14:10; 15:1; 16:1.

Apocalipsa 14:17-20

- 17 Și din Templul care este în cer a ieșit un alt înger care avea și el un cosor ascuțit.
- 18 Și un alt înger, care avea stăpânire asupra focului, a ieșit din altar și a strigat cu glas tare către cel ce avea cosorul cel ascuțit: „Pune cosorul tău cel ascuțit și culege strugurii viei pământului, căci strugurii ei sunt copti.”
- 19 Și îngerul și-a aruncat cosorul pe pământ, a cules via pământului și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.
- 20 Și teascul a fost călcat în picioare afară din cetate; și din teasc a ieșit sânge, până la zăbalele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

Apocalipsa 14:10

10. va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

Apocalipsa 15:1

Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu.

Apocalipsa 16:1

Și am auzit un glas tare care venea din Templu și care zicea celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu!”

„Un alt înger, care avea stăpânire asupra focului, a ieșit din altar” (Apocalipsa 14:18). Acesta este îngerul care poruncește focul judecății finale a lui Dumnezeu. Secerișul este copt. Păcatul a întrecut măsura. Răzvrătirea a depășit limitele îndurării lui Dumnezeu. Oricât de rele au fost lucrurile până atunci, în zilele din urmă va fi și mai rău. Un Dumnezeu iubitor a făcut tot ce se putea face pentru noi, inclusiv S-a dat pe Sine la cruce ca jertfă pentru păcatul nostru. „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21; vezi și Galateni 3:13).

Ce altceva mai mult ar fi putut face Dumnezeu decât să Se jertfească pe cruce? Harul nu mai poate face nimic altceva pentru a-i răscumpăra pe cei care au respins în mod repetat Duhul Sfânt.

Iată mesajul urgent din Apocalipsa 14. Fiecare sămânță a ajuns la vremea secerișului. Grâul și strugurii sunt copti. Poporul lui Dumnezeu descoperă universului harul, compasiunea, mila și dragostea Lui. Copiii celui rău descoperă lăcomia, pofta, gelozia și ura. Un grup dă pe față caracterul lui Isus, iar celălalt, caracterul lui Satana.

Universul va vedea în poporul lui Dumnezeu o descoperire a neprihănirii pe care, poate, nu a văzut-o nicio generație înaintea lor. În contrast cu neprihănirea lui Hristos, descoperită în poporul Său, universul va vedea rezultatele complete ale răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu. Stricăciunea, răul, păcatul și nelegiuirea, vor fi arătate clar oamenilor și îngerilor. Contrastul dintre bine și rău, dintre ascultare și neascultare, va fi evident pentru întregul univers, atât pentru oameni, cât și pentru îngeri.

Cât de bine poți observa contrastul dintre bine și rău? De ce este important acest discernământ? (Vezi Evrei 5:14).

Evrei 5:14 *Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuințare, să deosebească binele și răul.*

Un gând de încheiere

„Este o lege a naturii intelectuale și spirituale aceea că prin privire suntem schimbați. Minte se adaptează treptat la subiectele asupra cărora i se îngăduie să zăbovească. Ea este absorbită de ceea ce este obișnuită să iubească și să respecte. Omul nu se va ridica niciodată mai sus decât modelul lui de curăție, de bunătate sau de adevăr. Dacă eul este idealul lui, niciodată nu va atinge altul mai înalt. Mai degrabă se va coborî continuu, din ce în ce mai mult. Numai harul lui Dumnezeu are putere să-l înalțe pe om. Lăsat în puterea lui, drumul va merge în mod inevitabil în jos” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 555).

În mod subtil, aproape imperceptibil la început, caracterele și personalitățile noastre se schimbă în funcție de semințele pe care le semănăm în mintea noastră. Dacă semeni semințe bune, vei aduce roade bune. Dacă semeni semințe rele, vei aduce în caracterul tău roadele acestei lumi. Dacă semănăm indiferență față de Dumnezeu și față de valorile și prioritățile spirituale, culegem fructele indiferenței: apatie, un sentiment de deșertăciune și frustrare în viața noastră spirituală. De aceea, cei care gândesc: *“Știi că într-o zi va veni persecuția finală, „semnul fiarei” și toate celelalte, și atunci voi face ceea ce trebuie”*, aleg o cale foarte periculoasă.

Dumnezeu ne cheamă acum, în clipa aceasta, să Îi predăm viața noastră. Cu cât mai mult amână cineva să răspundă Duhului Sfânt, cu atât i se împietrește inima mai tare față de îndemnul lui Dumnezeu și este mai predispus să fie păcălit și să creadă minciunile celui rău.

Studiu zilnic

Biblia: Iov 1 – 7;

1. În ce locuri a lovit vântul casa unde petreceau copiii lui Iov?
2. Unde cel mic și cel mare sunt totuna?
3. Din ce cauză pierde leul bătrân?
4. Ce drept are cel ce suferă?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 19 (în continuare, până la *„Rugăciunea adevărată nu depinde de timp...”*).

5. Pentru ce ne-au fost dați genunchii?